University of Groningen

Criminality and family formation: disentangling the relationship between family life events and criminal offending for high-risk men and women

Kretschmer, Tina

Published in:
Tijdschrift voor Criminologie

DOI:
[10.5553/TvC/0165182X2016058002010](https://doi.org/10.5553/TvC/0165182X2016058002010)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Kretschmer, T. (2016). Criminality and family formation: disentangling the relationship between family life events and criminal offending for high-risk men and women. *Tijdschrift voor Criminologie*, 58(2), 120-123. <https://doi.org/10.5553/TvC/0165182X2016058002010>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Criminality and family formation: disentangling the relationship between family life events and criminal offending for high-risk men and women

Tina Kretschmer

Zoutewell-Terovan, M. (2015). Criminality and family formation: disentangling the relationship between family life events and criminal offending for high-risk men and women (dissertatie Vrije Universiteit Amsterdam).

In dit proefschrift is in vier empirische hoofdstukken onderzocht hoe belangrijk de invloed van veranderingen, zoals ouderschap en huwelijk, op het verloop van betrokkenheid bij criminele activiteiten is, en omgekeerd, hoe criminele betrokkenheid is gekoppeld aan het hebben van romantische-partnerrelaties. De analyses zijn gebaseerd op de Nederlandse 17 Up-steekproef van 540 hoog-risicopersonen (helft vrouwen), geboren tussen 1969 en 1977, die gemiddeld 1,5 jaar in een justitiële jeugdinrichting hebben doorgebracht. Gegevens van de personen zijn beschikbaar tot de leeftijd van 36. Het is een unieke steekproef, wat het mogelijk maakt om complexe onderwerpen aan te pakken.

Informatie is gebaseerd op dossiers uit het behandelcentrum, justitiële documentatie, penitentiaire dossiers, gemeenteregisters en, ten slotte, zelfrapportagegegevens die door interviews zijn verzameld. De analyses zijn gebaseerd op geselecteerde individuen, bijvoorbeeld deelnemers die al getrouwd zijn of kinderen hebben. Voor sommige analyses wordt de Nederlandse sample vergeleken met een Noorse steekproef. Deze werd speciaal samengesteld om een dergelijke vergelijking te maken en bestaat uit 100 mannen en 189 vrouwen die zijn gematcht op verschillende, voor de onderzoeksvragen relevante, factoren. De analytische benadering omvat *random effects*-modellen, Cox-regressie en ggeneraliseerde additieve modellen.

De verschillende onderzoeksvragen richten zich op (1) het effect van huwelijk en ouderschap op crimineel gedrag, met speciale aandacht voor de duur van het huwelijk en het aantal kinderen (hoofdstuk 2), (2) de timing van de verandering van crimineel gedrag rond het tijdstip van zwangerschap, geboorte en vroeg ouderschap (hoofdstuk 4), (3) het effect van crimineel gedrag van een van de echtgenoten op crimineel gedrag van de andere (hoofdstuk 3) en (4) de associatie tussen crimineel gedrag en het hebben en beëindigen van romantische relaties (hoofdstuk 5). De onderzoeksvragen en bevindingen worden besproken in het licht van een groot aantal criminologische theorieën, waaronder de informele sociale controle en de *turning point*-theorieën van Sampson en Laub (Sampson & Laub, 1990; Laub & Sampson, 1993), de sociale-leertheorie (Burgess & Akers, 1966), de routineactiviteitentheorie (Cohen & Felson, 1979), de cognitieve-transformatietheorie (Giordano e.a., 2002) en de *strain*-theorie (Agnew, 1992; 2006).

Voor een groot deel zijn de bevindingen in lijn met de theorieën: bijvoorbeeld, overeenkomstig met de veronderstelling dat keerpunten in de levensloop tot veranderingen in de levensstijl leiden, daalt de betrokkenheid van mannen bij crimineel gedrag als gevolg van huwelijk en ouderschap (hoofdstuk 2). Het is ook mogelijk dat veranderingen in routinematige activiteiten de daling in crimineel gedrag verklaren, aangezien getrouwde vaders waarschijnlijk minder geneigd zijn om ongestructureerde tijd met criminele vrienden door te brengen. Deze uitleg en de bevindingen in hoofdstuk 2 zijn echter niet helemaal in lijn met de bevindingen in hoofdstuk 4. Deze studie laat zien dat de daling van betrokkenheid bij crimineel gedrag al plaatsvond voor het ouderschap. Zoutewelle-Terevan geeft aan dat de cognitieve-transformatietheorie de meest geschikte verklaring voor deze bevindingen biedt, omdat deze theorie suggereert dat ouderschap alleen zal leiden tot een daling van crimineel gedrag als de motivatie ervoor al aanwezig is. In lijn met de sociale-leertheorie tonen de bevindingen in hoofdstuk 3 aan dat het risico van crimineel gedrag wordt verhoogd wanneer de partner ook crimineel gedrag vertoont, hoewel dit effect van korte duur is. Helaas lieten de data niet toe om complexe mechanismen die in de sociale-leertheorie centraal staan (bijvoorbeeld observatie, imitatie en differentiële versterking) gedetailleerd te belichten.

Zoals eerder genoemd, maakt de informatie over vrouwen met een hoog-risico-profiel dit onderzoek uniek. Inderdaad bleken resultaten tussen mannen en vrouwen te verschillen. Zo hebben getrouwd zijn en het krijgen van een kind blijkbaar een gunstig effect op ernstig crimineel gedrag bij mannen, vooral als ouderschap gepaard gaat met huwelijk, terwijl die effecten niet werden gevonden voor vrouwen (hoofdstuk 2). Vergeleken met hoofdstuk 4 zijn deze bevindingen fascinerend, omdat in dit hoofdstuk juist een kleine maar significante toename van crimineel gedrag kort na de geboorte werd waargenomen. Het is niet duidelijk of de resultaten tussen beide hoofdstukken verschillen omdat niet dezelfde conceptuualisering van crimineel gedrag is gebruikt, omdat de selectie van een deelsteekproef voor nadere analyse van de ontwikkelingen rond de bevalling een significante rol speelt, of omdat er andere, meer inhoudelijke redenen voor de verschillende resultaten zijn.

Ook het onderzoek naar effecten van gedrag van de ene echtgenoot op de andere echtgenoot toont verschillen tussen mannen en vrouwen aan. Beiden hebben een hoger risico om crimineel gedrag te vertonen als de echtgenoot in dezelfde maand crimineel gedrag vertoont, maar een langdurig effect werd alleen voor vrouwen gevonden. Dat wil zeggen, crimineel gedrag van vrouwen stijgt enige tijd na het crimineel gedrag van hun echtgenoot, terwijl voor mannen slechts een onmiddellijke verhoging werd gevonden. Tot slot, zowel mannen als vrouwen liepen een groter risico om single te zijn als ze in hun verleden crimineel gedrag hadden vertoond, hoewel huidig gewelddadig gedrag geen rol leek te spelen (hoofdstuk 5). Sterker nog, gewelddadig gedrag vergroot voor mannen zelfs de kans op een relatie. Dit in tegenstelling tot vrouwen, die juist risico lopen op beëindiging van een bestaande relatie als zij zich bezighouden met crimineel gedrag.

Kortom, het patroon van resultaten in dit proefschrift geeft duidelijk aan dat vrouwen hun betrokkenheid bij crimineel gedrag niet substantieel verminderen na huwelijk of zwangerschap. Daarnaast houdt het effect van het gedrag van hun

echtgenoot op hun eigen gedrag langer stand dan andersom, en crimineel gedrag en partnerrelaties blijken sterker met elkaar verweven dan bij mannen. Helaas is niet duidelijk of mannen crimineel gedrag altijd initiëren en vrouwen imiteren, en of relaties eindigen omdat vrouwen crimineel gedrag vertonen of juist andersom – dat crimineel gedrag een soort copingstrategie voor verdriet over het einde van een relatie is. De afwezigheid van gedetailleerde gegevens en subjectieve meningen van respondenten maakt het moeilijk om een inhoudelijke interpretatie van de gevonden patronen te geven.

De logische volgende stap is een meer gedetailleerde blik op vrouwelijke daders om mogelijke specifieke patronen van stoppen met criminaliteit te verkennen. Sommige criminologen hebben geconstateerd dat mannen naar boven trouwen en vrouwen naar beneden, maar de werkelijkheid is waarschijnlijk iets complexer. Dit geldt overigens ook meer algemeen. De theorieën die in dit proefschrift zijn gebruikt, behoren tot de traditionele criminologie, maar weinig aandacht is besteed aan meer recente ontwikkelingen. Bijvoorbeeld, afgezien van een paar verwijzingen zijn individuele factoren, zoals zelfbeheersing en impulsiviteit, nauwelijks aan bod gekomen. Deze individuele factoren kunnen echter zowel betrokkenheid bij crimineel gedrag als patronen van gezinsvorming verklaren en zijn daardoor waarschijnlijk ook heel belangrijk voor de relatie tussen beide. In hoofdstuk 2 wordt impulsiviteit als variabele meegenomen, maar opgevat als dichotoom construct. Daardoor blijkt dat 67 procent van de jongens en 83 procent van de meisjes impulsief zijn. Hoewel dit hoge percentage bij een hoog-risicosteekproef realistisch is, is het toch moeilijk om resultaten met andere studies te vergelijken, waarin de rol van zelfcontrole bij crimineel gedrag expliciet is onderzocht en meer valide meetinstrumenten zijn gebruikt. Verder blijkt uit de biosociale criminologie dat het 'huwelijkeffect' genetisch wordt beïnvloed; dat wil zeggen, individuele variatie in de connectie tussen huwelijk en *desistance* werd verklaard door genetische factoren (Beaver e.a., 2008). Dergelijke mogelijke interacties tussen de sociale invloeden op stoppen met crimineel gedrag (bijvoorbeeld huwelijk en ouderschap) en individuele factoren (bijvoorbeeld zelfbeheersing en genen) zijn in dit proefschrift helaas niet onderzocht.

Desalniettemin is het werk van Zoutewelle-Terevan indrukwekkend in zijn omvang en getuigt het van grote kennis van crimineel gedrag en gezinsvorming. De bevindingen leveren een belangrijke en broodnodige basis voor het bestuderen van de ontwikkeling van vrouwelijk crimineel gedrag, hoewel het in eerste instantie teleurstellend lijkt dat deze normatieve gebeurtenissen in het leven niet zijn gerelateerd aan *desistance*. Het is dus niet voldoende voor hoog-risicomeisjes om gewoon te wachten tot ze gaan trouwen en zwanger worden; om *desistance* van crimineel gedrag te bevorderen en te steunen blijkt genderspecifiek beleid gerechtvaardigd.

Literatuur

- Agnew, R. (1992). Foundation for a generalism strain theory of crime and delinquency. *Criminology*, 30, 47.
- Agnew, R. (2006). General Strain Theory: current status and directions for further research. *Taking Stock: The Status of Criminological Theory*, 15, 101-123.
- Beaver, K.M., Wright, J.P., DeLisi, M. & Vaughn, M.G. (2008). Desistance from delinquency: the marriage effect revisited and extended. *Social Science Research*, 37(3), 736-752.
- Burgess, R.L. & Akers, R.L. (1966). A differential association-reinforcement theory of criminal behavior. *Social Problems*, 14(2), 128-147.
- Cohen, L.E. & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: a routine activity approach. *American Sociological Review*, 588-608.
- Giordano, P.C., Cernkovich, S.A. & Rudolph, J.L. (2002). Gender, crime, and desistance: toward a theory of cognitive transformation. *American Journal of Sociology*, 107(4), 990-1064.
- Laub, J.H. & Sampson, R.J. (1993). Turning Points in the Life Course: Why Change Matters to the Study of Crime. *Criminology*, 31, 301.
- Sampson, R.J. & Laub, J.H. (1990). Crime and Deviance over the Life Course: The Salience of Adult Social Bonds. *American Sociological Review*, 609-627.